

Van der Hoeven

minister en ons amendement is dat de minister kiest voor een aanpak waarbij alleen de totaalbedragen zichtbaar zijn en dat in het CDA-amendement wordt gekozen voor een aanpak waarbij de toegevoegde bedragen zichtbaar zijn. Dat is het wezenlijke verschil tussen het wetsvoorstel en het amendement.

□

Minister **Ritzen**: Voorzitter! Ik dank de leden voor hun opmerkingen en vragen in tweede termijn als aanvulling op de eerste termijn. Ik kan mij voorstellen dat gevraagd is naar een juridisch adviesstelsel. Ik zou die vraag willen beantwoorden vanuit het gezichtspunt van de bestuurlijke verantwoordelijkheid. In het algemeen probeer ik zoveel mogelijk af te staan van de wijze waarop men het werk doet. Als men het werk handmatig wil doen, is dat prima. Als men het zeer esoterisch wil doen, vind ik dat ook heel goed. Als het maar goedkoop is en vooral als het maar goed is. Het is dus niet direct een punt van overleg met de UO. Ik zal dit punt in een toekomstig overleg overigens wel naar voren brengen. Ik weet dat men nog niet zo'n systeem heeft. Er is een ontwikkeling gestart van een nieuw USZO-geautomatiseerd systeem dat per 1 januari 1998 operationeel dient te zijn. Ik weet dat de USZO zich, evenals de Informatiebeheergroep in het verleden, vrij uitvoerig op de hoogte heeft gesteld van allerlei soorten van expertsystemen. Dat geldt ook voor de ontwikkeling daarin, die vrij snel gaat. Nederland speelt in de sfeer van de informatica een belangrijke rol, in het bijzonder in de ontwikkeling van het pearlmodel en de vertaling daarvan in de verschillende soorten expert- en kennissystemen.

Op het tweede punt dat de heer Passtoors en mevrouw Van der Hoeven naar voren brachten, ben ik in eerste termijn onmiddellijk ingegaan in positieve zin. Er mag geen enkel misverstand over bestaan dat ik ook in het kabinet niet de persoon ben geweest die heeft aangedrongen op snelle overdracht van de UO. Hier in de Tweede Kamer is het beeld geschilderd van zieke vissen die in een kom bij elkaar worden gebracht; drie instellingen die alle drie problemen hebben komen bij elkaar, waarbij de UO overigens de minste problemen

heeft. Ik heb deze kwestie in het kabinet zeer uitvoerig aan de orde gesteld. Het betreft hier een lastige verantwoordelijkheid, die weinig politiek profiel heeft. Als je het goed doet, is er niemand die daarom op je stemt, als je op de kieslijst zou staan. Als je het fout doet, zijn er een heleboel mensen die zeggen: "zie je wel, die overheid...". Het is dus een lastige verantwoordelijkheid, maar zij moet wel worden genomen. Ik bied graag aan dat ik beschikbaar ben voor verder overleg hierover met de collega van Binnenlandse Zaken. De formele positie daarbij wordt bepaald door de regels die worden gesteld en door de historie en de overgang, maar dan wel met een duidelijke markering van wie nu aanstuurt. Ik heb niets meer te zeggen over de UO; ik ben wel verantwoordelijk voor het beleid ter uitvoering van het BWOO en in dat kader ook aanspreekbaar.

De notitie over de aard van het BWOO is inhoudelijk gecompliceerd, omdat het gaat om de WW. Het is niet zo makkelijk om vanuit de onderwijs invalshoek te praten over de WW. Overigens vormt het onderwijs wel een van de grotere sectoren in de economie en dus ook in de werkloosheidsproblematiek, en kan ze dus ook een inbreng leveren bij de bestrijding daarvan. Het gesprek over de inhoud is dus complex, en het proces is dat ook. Er zijn immers een ander ministerie en nog een aantal spelers bij betrokken. Ik ben er namelijk van overtuigd dat de collega van Sociale Zaken graag ook de werkgevers en de werknemers erbij wil betrekken. Ik kan dus niet precies overzien welke termijn ervoor staat, maar ik ben graag bereid om de Kamer te informeren over de afspraken die ik met mijn collega van Sociale Zaken over de tijdsplanning kan maken. Het is misschien het gemakkelijkste om dat te doen bij het gesprek over de wachtgelden. De effectiviteit vereist immers een goede afstemming met die collega.

De heer Passtoors heeft nog gevraagd naar andere brieven. De ene brief die relevant is, ligt er al. Er is nog een andere brief relevant op langere termijn. Die betreft het overleg met het ministerie van Economische Zaken en gaat over startende ondernemers. Die brief zal er op 25 januari nog niet liggen, omdat het betreffende gesprek nog buitengewoon moeizaam verloopt.

Het is moeilijk om elkaar te vinden, omdat het de vraag is of Economische Zaken daar extra middelen voor beschikbaar wil stellen, en elke vraag naar extra middelen is lastig.

Mevrouw Van der Hoeven heeft helemaal gelijk over het verschil in termen van zichtbaarheid. Ik wil een en ander zien als een volstrekt technische aangelegenheid en hecht er daarom niet erg zwaar aan, maar vanuit opvattingen over schoonheid en netheid denk ik er anders over dan de Algemene Rekenkamer en de Raad van State.

Mevrouw **Van der Hoeven** (CDA): Heeft u dus geen bezwaar tegen het amendement?

Minister **Ritzen**: Ik laat het oordeel over het amendement graag over aan de Kamer, maar ik heb mijn eigen inzet op een andere wijze gekozen, en die vind ik eigenlijk mooier.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 11.05 uur tot 13.45 uur geschorst.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de Griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan, dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Op verzoek van de commissie stel ik voor wetsvoorstel 23438 (Arbeidsovereenkomst Nieuw BW) van de agenda af te voeren.

Ik stel voor, te behandelen in de vergaderingen van 30 en 31 januari en 1 februari:

- het wetsvoorstel Wijziging van de Wet voorkeursrecht gemeenten (24235);
- het wetsvoorstel Goedkeuring van de op 17 januari 1995 te Antwerpen tot stand gekomen Verdragen tussen

Voorzitter

het Koninkrijk der Nederlanden en het Vlaams Gewest inzake de verruiming van de vaarweg in de Westerschelde en, respectievelijk, de afvoer van het water van de Maas (Trb. 1995, 51 en 50) (24451);
- het wetsvoorstel Regels inzake de verstrekking van subsidies door de Minister van Economische Zaken (Kaderwet EZ-subsidies) (24416);
- het wetsvoorstel Regelen inzake het verrichten van veiligheids-onderzoeken (Wet veiligheids-onderzoeken) (24023);
- het wetsvoorstel Regels met betrekking tot de oprichting van de naamloze vennootschap N.V. RBB (Wet privatisering RBB) (24345).

Ik stel voor, te behandelen in de vergaderingen van 6, 7 en 8 februari:
- de brief van de minister van Binnenlandse Zaken over het correctief wetgevingsreferendum (21427, nr. 113), met maximum-spreektijden voor PvdA, CDA en VVD van 15 minuten, D66 12 minuten, GroenLinks 7 minuten, overige fracties 5 minuten, de groep-Nijpels en het lid Hendriks elk 2,5 minuut;
- het wetsvoorstel Wijziging van de Wet gemeentelijke zorg voor houders van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf (24435);
- het wetsvoorstel Intrekking van de Wet van 12 maart 1953 ten aanzien van de Stichting Nationaal Luchtvaartgeneeskundig Centrum in verband met de beëindiging van de jaarlijkse bijdrage van het Rijk (23866).

Ik stel voor, het wetgevings- c.q. nota-overleg van de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van maandag 12 februari over de IHS te verplaatsen naar maandag 18 maart.

Ik stel voor, de stukken 23162, nrs. 5 en 6, 23972, nr. 11, 24060, nr. 6, 24400-IXB, nr. 17, 24400-X, nrs. 50 en 52, 24400-XIII, nrs. 26, 27, 28, 29, 30, 31 en 32, en 24400-XV, nrs. 19 en 32 voor kennisgeving aan te nemen.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en van enige andere wetten in verband met de**

reorganisatie van de raden voor de kindbescherming (24257).

De algemene beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Vliegenthart** (PvdA):
Voorzitter! De achtergrond van dit wetsvoorstel is tweeledig: enerzijds de opheffing van de colleges van de raden voor de kindbescherming, waardoor een versterking van de ministeriële verantwoordelijkheid kan plaatsvinden en anderzijds via de reorganisatie vernieuwing en kwaliteitsverbetering van het werk van de raden mogelijk maken. Hiervoor bestaat alle steun. Dat is ook logisch gezien het feit, dat het voortvloeit uit een traject dat wij eerder zijn ingegaan met het werk van de subcommissie Kinderbescherming en de commissie-Gijsberts.

Gelukkig is in de nota naar aanleiding van het verslag een heldere uiteenzetting gegeven over waar welke verantwoordelijkheid precies komt te liggen. Daarmee is die onduidelijkheid voor ons weggenomen. Echter, als het gaat om het toezicht op het werk van de raden, blijven er nog wat vragen over. De verslagverplichting vervalt. Wij hebben daarover vragen gesteld. Wij vinden dat jaarlijks door de raad verslag moet worden uitgebracht over de ontwikkelingen, de aantallen zaken, soort zaken waarmee de raden te maken hebben, het aantal onderzoeken dat is gedaan, de soort maatregelen die gerkwestreerd zijn, de samenwerking met anderen. Een dergelijk verslag is zinvol, ook voor de Kamer in relatie tot bijvoorbeeld de bespreking van de beleidsontwikkeling en de benodigde financiële ruimte. Ik ga ervan uit dat ook zonder wettelijke verplichting dat verslag er komt. Het gaat niet alleen om de interne planning en controle op het ministerie, maar ook om externe verantwoording.

Het toezicht op de uitvoering lijkt nu vooral departementaal te geschieden. Ziet de staatssecretaris ter zake van de kwaliteit van de uitvoering geen rol weggelegd voor de inspectie jeugdhulpverlening en jeugdbescherming?

De staatssecretaris zegt in de nota naar aanleiding van het verslag dat richtlijnen die de zorgvuldigheid en de kwaliteit van het onderzoek betreffen in de vorm van aanwijn-

gen kunnen worden gegeven. De subcommissie Kinderbescherming heeft aanbevolen dat voor de totstandkoming, de inhoud en de vormgeving van de rapporten van de raad richtlijnen moeten worden opgesteld die in een daartoe geëigend uitvoeringsbesluit moeten worden opgenomen, dus bijvoorbeeld in een algemene maatregel van bestuur. De rapporten van de raad hebben immers de functie van een processtuk om de rechter te informeren op grond waarvan maatregelen worden afgesproken.

De onderzoeken die gedaan worden en de rapportages die daarop gebaseerd zijn, moeten dus van hoge kwaliteit en zorgvuldigheid zijn. Zeker omdat er steeds meer sprake is van inschakeling van externe deskundigen zullen ook daarvoor duidelijke richtlijnen moeten gelden. De staatssecretaris stelt in de nota dat zij dit wil doen in de vorm van aanwijzingen. Zij wil dus een en ander niet vastleggen in een algemene maatregel van bestuur, omdat zij zegt: dit biedt in feite te weinig flexibiliteit.

Ik denk dat de algemene kwaliteitscriteria voor onderzoek, rapportage, dossiervorming en inschakeling van externe deskundigen geen zaken zijn die van moment tot moment wijzigen. Dat zijn algemene criteria waaraan alle zaken moeten voldoen. Dat is een reden, vinden wij, om zulks vast te leggen. Er is een verschil tussen aanwijzingen van de staatssecretaris en een algemene maatregel van bestuur in die zin, dat alleen een algemene maatregel van bestuur gepubliceerd wordt in het Staatsblad en dus voor veel meer mensen kenbaar is dan uitsluitend voor medewerkers van de raad. En daar gaat het mij nu juist om. Op het moment dat men met zo'n procedure te maken heeft en er problemen zijn met het onderzoek dat aan de gang is of de rapportage die wordt opgesteld, gaat men na waaraan moet zijn voldaan en blijkt dat dit nergens te vinden is. Ik weet dat nog dat wij als subcommissie onderzoek deden en dat wij tijdens het onderzoek erachter kwamen dat er richtlijnen bestonden, maar dat niemand die had. Aangezien het hierbij gaat om belangrijke zaken, zoals het doen van een onderzoek, het opstellen van een rapportage, dossiervorming en inschakeling van externe deskundigen vinden wij dat die algemene zaken in een algemene